

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2005. július 7.

a C-383/03. sz. (a Verwaltungsgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Ergül Dogan kontra Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ügyben ⁽¹⁾

(EGK-Törökország társulás – Munkavállalók szabad mozgása – 1/80 társulási tanácsi határozat – 6. cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése és (2) bekezdése – Tagállam rendes munkaerőpiacához való tartozás – Büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet – Szabadságvesztés-büntetés – A tartózkodási jogra gyakorolt hatás)

(2005/C 217/20)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-383/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2003. szeptember 12-én érkezett 2003. szeptember 4-i határozatával az előtte **Ergül Dogan** és a **Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, R. Schintgen (előadó) és P. Kūris bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2005. július 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás létesítette Társulási Tanács 1/80 határozata 6. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján a választása szerinti munkaviszonyhoz való szabad hozzáférés jogával rendelkező török állampolgár nem veszti el e jogát azért, mert az akár több éves fogvatartása alatt nem végzett munkát, amennyiben a fogadó állam rendes munkaerőpiacáról való távolléte csupán átmeneti.

Az e rendelkezéssel az érintettek juttatott munkavállalási és azzal összefüggő tartózkodási jogok csak a közrend, a közbiztonság és a közegészség okán korlátozhatók, ugyanezen határozat 14. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával, vagy azért, mert az érintett török állam-

polgár a szabadulása után túllépte az új munkaviszony keresésének ésszerű idejét.

⁽¹⁾ HL C 35., 2004.2.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. július 14.

a C-386/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettség-szegés – Repülőterek – Földi kiszolgálás – 96/67/EK irányelv)

(2005/C 217/21)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-386/03. sz. **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazottak: M. Huttunen és M. Niejahr) kontra **Németországi Szövetségi Köztársaság** (meghatalmazottak: W.-D. Plessing és A. Tiemann) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettség-szegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2003. szeptember 12-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C.W.A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), C. Gulmann, R. Schintgen és J. Klučka bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: M.-F. Contet főtanácsos, 2005. július 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel a repülőtereken való földi kiszolgálásról szóló, 1997. december 10-i rendelet (Verordnung über Bodenabfertigungsdienste auf Flugplätzen) 8. cikkének (2) bekezdésében és 9. cikkének (3) bekezdésében a közösségi repülőterek földi kiszolgálási piacára való bejutásról szóló, 1996. október 15-i 96/67/EK tanácsi irányelv 16. és 18. cikkével ellentétes intézkedéseket hozott, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 264., 2003.11.1.

fizetett tartásdíjat, ahol e tartásdíj adómentes, habár erre jogosult volna akkor, ha volt felesége továbbra is Németországban lakna.

(¹) HL C 304., 2003.12.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. július 12.

a C-403/03. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Egon Schempp kontra Finanzamt München V ügyben (¹)

(Uniós polgárság – EK 12. és EK 18. cikk – Jövedelemadó – A németországi lakóhelyű adózó által ausztriai lakóhelyű volt feleségének fizetett tartásdíj levonhatósága az adóköteles jövedelemből – Bizonyíték a tartásdíj e tagállambeli megadótatásáról)

(2005/C 217/22)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-403/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2003. szeptember 29-én érkezett, 2003. július 22-i határozatával terjesztett elő az előtte **Egon Schempp** és a **Finanzamt München V** között folyamatban lévő eljárásban a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans és A. Rosas tanácselnökök, C. Gulmann, J. P. Puissochet, A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric, J. Klůčka, U. Lõhmus, E. Levits és A. Ó Caoimh (előadó) bírák, fõtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezetõ: R. Grass, 2005. július 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkezõ része a következõ:

Az EK 12. cikk első bekezdését és az EK 18. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azok nem tiltják azt, hogy a németországi lakóhelyű adózó az alapügyben érintetthez hasonló nemzeti szabályozás alapján az e tagállamban adóköteles jövedelméből ne vonhassa le a más olyan tagállamban lakóhellyel rendelkező volt feleségének

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. július 14.

a C-433/03. sz.: az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(„Tagállami kötelezettségzegés – Kétoldalú megállapodás tagállam általi megtárgyalása, megkötése, megerősítése és hatályba léptetése – Belvázi áru fuvarozás vagy személyszállítás – A Közösség külsõ hatásköre – EK 10. cikk – A 3921/91/EGK és a 1356/96/EK rendelet”)

(2005/C 217/23)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-433/03. sz., a Bírósághoz az EK 226. cikk alapján benyújtott kötelezettségzegés megállapítása iránt 2003. október 10-én előterjesztett, az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: C. Schmidt valamint W. Wils és A. Manville, meghatalmazotti minőségben), kontra a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviseli: W.-D. Plessing, meghatalmazotti minőségben, ügyvéd: G. Schohe) ügyben, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), C. Gulmann, J. Makarczyk és P. Kūris, bírák, fõtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezetõ: R. Grass, 2005. július 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkezõ része a következõ:

1) Mivel a Bizottsággal történõ együtműködés vagy megegyezés nélkül erősítette meg és a léptette hatályba

– a Németországi Szövetségi Köztársaság kormánya és Románia kormánya közötti, a belvázi hajózársról szóló, 1991. október 22-én Bonnban kötött megállapodást,